

Мотиви на решение по НЧД № 3183/2022г. по описа на СГС, НО, 31- ви състав

Производството е по реда на чл.12 от Закон за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода /ЗПИИИСАННЛСМВЛС/.

Постъпило е Удостоверение по чл.4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета относно прилагането на принципа за взаимно признаване на съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, постановено на 24.02.2022г., влязло в сила на 04.03.2022г., издадено от Генерална прокуратура Бамберг- Централна служба компютърни престъпления Бавария, с което на М. Г. С. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1068 дни, за извършено престъпление по & & 263, ал.1 ал.5, 25, ал.2, 53 от Наказателния кодекс на Германия.

В съдебно заседание прокурорът изразява становище, че удостоверението следва да се признае, тъй като съдържа всички изискуеми се от закона реквизити. Предлага извършеното да бъде квалифицирано като престъпление по чл.321, ал.3, вр.ал. 2 от Наказателния кодекс на Република България и съдът да приспадне изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“ на територията на Германия. Пледира, че не са основания за постановяване на отказ за признаване на удостоверението.

Осъденият М. Г. С. не се явява в съдебно заседание пред настоящата инстанция.

Защитата на осъденият М. Г. С. предлага съдът да постанови решение, с което да признае удостоверението. Моли съдът да приспадне изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“ на територията на Германия.

Съдът, след като съобрази постъпилите по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Удостоверението по чл.4 от Рамковото решение е издадено от компетентен орган, а именно от Генерална прокуратура Бамберг- Централна служба компютърни престъпления Бавария, Германия и е придружено с превод на български език съгласно изискването на чл.12 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС. С него се иска признаване на акта, с който на М. Г. С. е наложено наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1068 дни, за извършено престъпление по & & 263, ал.1 ал.5, 25, ал.2, 53 от Наказателния кодекс на Германия. Съдът намира, че от формална страна са налице условията по чл.12 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС. Удостоверението е издадено за физическо лице, на което според издателя му е наложено наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 1068 дни. Съдът констатира, че удостоверението съдържа данни за издаващият орган, такива за нарушението и нарушителя, кога е издадено и влязло в сила. Извършеното от осъдения М. Г. С. представлява престъпление и по българското законодателство, а именно такова по чл.321, ал.1 от Наказателния кодекс на Република България, тъй като деянията са извършени от повече от три лица. За престъплението по Наказателния кодекс на Република България се предвижда наказание „Лишаване от свобода“ от три до десет години, поради което съдът прие, че не са налице условия за приложение на чл.13, ал.1 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС.

Настоящият съдебен състав намира, че при съдържащи се в удостоверението данни, за което е издадено същото, не са налице основания, при които може да се откаже признаване и изпълнение по смисъла на чл.15 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС.

На основание чл.12, ал.9 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС съдът приспадна изтърпяното наказание „Лишаване от свобода“ на територията на Германия и определи първоначален „общ режим“ за изтърпяване на остатъка от наложеното наказание.

Така мотивиран и на основание чл.12, ал.8 от ЗПИИИСАННЛСМВЛС, Софийски

градски съд постанови решението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: